

grænsen for at købe øl og dermed så også andre varer, der tages med, fordi man nu er i gang med at handle.

Hvis vi ser på forholdet til Sverige, køber svenskerne med fordel varer i København og Nordsjælland. Her har vi altså en parallelsituation bare med omvendt fortegn. Her er det svenskerne, der må tilpasse sig, hvis de ikke ønsker at miste alt for store skatteindtægter til deres eget land.

Sådan arbejder man under markedsvilkår, og der er ikke andet at gøre end at tilpasse sig i stedet for at lave disse kunstige forsøg, som beslutningsforslaget lægger op til.

Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Det er jo meget naturligt, at De Konservative og sådan set også Venstre ikke vil støtte det, for de vil bredt have afgifterne ned, og det kan jeg sådan set forstå.

Men hørte jeg rigtigt, og det er mit spørgsmål til fru Pia Christmas-Møller, at der blev sagt, at vi har landegrænser, der er ved at blive afskaffet, og det med et kropssprog, som udtrykte begejstring?

Altså en konservativ politiker, der med begejstring konstaterer, at vi har landegrænser, der er ved at blive afskaffet, og nu skal skatter og afgifter harmoniseres, er det konservativ politik? Er det ikke at afskrive det danske folkestyre og dermed det, som burde være det kostbareste for Det Konservative Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg tør nærmest stå inde for, at hr. Flemming Hansens ordvalg skal forstås på den måde, at vi er på vej mod en stadig mere international og global verden, som gør, at isolerede og meget aparte skattesystemer har meget få chancer for at blive opretholdt.

Man bliver nødt til at tilpasse sig hinanden, det er det virkelige billede, det er det virkelige liv, den virkelige konsekvens af markedskræfternes bevægelser over landegrænserne. Det er den måde, man skal forstå sætningen på.

Aage Frandsen (SF):

Man kan ikke sige andet om forslaget end, at det er originalt. Det er et ret usædvanligt forslag i forhold til så mange andre forslag, vi ser. Men

bare fordi det er originalt og nyt, synes vi alligevel ikke, det er godt.

Vi forstår forslaget sådan, at hvis afgifterne i Tyskland, f.eks. momsens eller andre afgifter, ligger lidt lavere end i Danmark, så skal man i Sønderjylland – jeg ved så ikke, om det er hele Sønderjylland, for man kunne nøjes med nogle få kilometer – lægge afgiften i forhold til de tyske afgifter.

Så ville de, der bor i Kolding og Ribe, synes, at det var underligt, ikke mindst de handlende, at der skulle være lavere afgifter nogle få kilometer syd for dem, og så ville de vel sige, jamen vi må også have en zone. Så kan man lave en zone mere.

Det er jo sådan set det, man kan sige at man har i øjeblikket inden for EU. Der er sådan forskellige zoner, og jo længere væk, man kommer, jo lettere er det at have sin egen zone. Men at forestille sig, at man har det inden for et ret lille land som Danmark, synes jeg er lidt utænkeligt.

Det er det ene argument, og det er altså i forhold til, hvordan det overhovedet skulle kunne praktiseres. Skatteministeren har nævnt en masse andre ting, som også giver praktiske vanskeligheder:

Det andet, jeg vil nævne, er, at hvis nu man så siger, at vi laver en billig zone i Sønderjylland, så er det jo ikke helt sikkert, at denne lave afgiftsats kommer forbrugeren til gode. Det kunne jo også godt være, at den konkurrencemæssige situation ville gøre det sådan, at man måske alligevel ikke kunne komme så langt ned.

Vi ser i øjeblikket, at priserne i Sønderjylland og i det hele taget i Danmark er langt højere – set i forhold til, hvad afgifterne skulle tilsige – end de er i Tyskland. Det er den undersøgelse, som er på vej fra Konkurrencestyrelsen – den har i hvert fald været omtalt i Jyllands-Posten – og forudsat at det er korrekt, så tyder det på, at det ikke kun er et spørgsmål om afgifter. Det er også et spørgsmål om, hvordan man som halv- eller helmonopol sørger for at lægge priserne.

Hvad gør vi så i stedet? Her er vores svar ikke, at man skal sige, at det her er alle tiders, nu skal afgifterne bare sættes ned, og nu mangler vi 1 mia. kr., måske mere. Det er ikke lykkeligt, tværtimod er det rigtig skidt. Det er skidt for statens økonomi, og det er også skidt, da forbruget formentlig vil stige. Vi synes rent faktisk ikke, at det er nødvendigt at sætte ølprisen ned, for det vil betyde, at vi drikker flere øl. Det er udmærket at drikke en øl, men man kan godt